

Sygn. akt VIII U 36/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Gliwicach

sprawy L. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 25 lipca 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 36/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 lipca 2017 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu L. K. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nowo obliczony wskaźnik wysokości podstawy ustalony na podstawie zarobków, ponieważ do ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury nie wskazano wynagrodzeń z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury, ani z dowolnie wybranych 20 lat kalendarzowych, przypadających przed tym rokiem.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do spornego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. K. urodził się (...) Pracował:

- od 1 lipca 1968 r. do 23 kwietnia 1995 r. w KWK (...) (obecnie w strukturach (...) SA) kolejno na stanowiskach elektryk niewykwalifikowany pod ziemią (od 1 lipca 1968 r. do 18 września 1968 r.), młodszy elektryk pod ziemią (od 19 września 1968 r. do 30 czerwca 1971 r.), samodzielny elektryk urządzeń górniczych pod ziemią (od 1 lipca 1971 r. do 30 listopada 1976 r.), elektromonter urządzeń górniczych pod ziemią (od 1 grudnia 1976 r. do 19 lipca 1995r.).
- od 10 maja 2007 r. do 31 grudnia 2017 r. w P. B. (praca w Holandii),
- od 1 września 2016 r. do 28 lutego 2017 r. w J. C. (1) jako pracownik biurowy.

Ubezpieczony jest uprawniony do emerytury od 9 lipca 1995 r. Świadczenie zostało mu przyznane na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 1 września 1995 r. Podstawa wymiaru emerytury została obliczona na podstawie 6 lat, tj. lat 1983-1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 295,54% i został ograniczony do 250%.

W dniu 22 sierpnia 2016 r. ubezpieczony wniósł o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego, w myśl art. 110a ustawy emerytalnej.

W dniu 25 lipca 2017 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmowną o treści jak wyżej.

W trakcie postępowania, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent J. C. (2) na okoliczność ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszej wersji, przy uczynieniu zadość art. 110a, po uprzednim odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za nieudokumentowane okresy na podstawie akt osobowo-płacowych znajdujących się w aktach sprawy, przy uwzględnieniu w tych okresach przepisów płacowych, w tym Układów Zbiorowych oraz na podstawie akt organu rentowego stanowiących część składową niniejszych akt przy założeniu, że ubezpieczony pracował przez pierwsze 10 lat tj. w latach 1968 do 1978 1/3 miesiąca na zmianie nocnej, a w pozostałym okresie tj. po roku 1978 pracował przez 80% miesiąca na zmianie D, jak też w ciągu całego okresu pracy pracował po 3 niedziele w miesiącu, otrzymywał po 8 ton węgla miesięcznie i miał świadczenia z Karty Górnika;

Wynagrodzenie ubezpieczonego z okresu pracy od 1976 r. do 1995 r. wynika z druków rp-7.

Podczas zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) w okresie nieudokumentowanym, tj. w latach 1968-1975, na wynagrodzenie ubezpieczonego składały się następujące składniki: wynagrodzenie zasadnicze, Karta Górnika, deputat węglowy, dodatek za pracę w niedziele (od 1 października 1968 r.), dodatek za pracę na zmianie nocnej w wymiarze 1/3 etatu (od 10 % do 30%), dodatek za pracę na II zmianie (10% od 1 października 1974 r.).

Wynagrodzenie ubezpieczonego za okres nieudokumentowany (1968-1975) kształtowało się następująco:

M-c/rok	1968						
	dni nom +3 niedz.	stawka 30; 64,8; 117 z U dn.	Karta górnika 10%; 6,40zł./dn.	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 10; 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek

lipiec	26	780,00			83,33		863,33
sierpień	27	810,00			83,33		893,33
wrzesień	25	750,00			83,33		833,33
październik	28	1 257,60	101,76	64,80	83,33	25,92	1 533,41
listopad	28	1 814,40	181,44	194,40	83,33	60,48	2 334,05

M-c/rok	1969						
	dni nom +3 niedz.	stawka 117 z U dn.	Karta górnika 6,40; 9,60 zł./dn.	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek
styczeń	29	3 393	185,60	351	83,33	226,20	4 239,13
luty	27	3 159	172,80	351	83,33	210,60	3 976,73
marzec	29	3 393	185,60	351	83,33	226,20	4 239,13
kwiecień	27	3 159	172,80	351	83,33	210,60	3 976,73
maj	29	3 393	185,60	351	83,33	226,20	4 239,13
czerwiec	27	3 159	172,80	351	83,33	210,60	3 976,73
lipiec	29	3 393	278,40	351	83,33	226,20	4 331,93
sierpień	29	3 393	278,40	351	83,33	226,20	4 331,93
wrzesień	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93

październik	30	3 510	288,00	351	333,33	234,00	4 716,33
listopad	27	3 159	259,20	351	333,33	210,60	4 313,13
grudzień	27	3 159	259,20	351	333,33	210,60	4 313,13
Ogółem							51 235,96

M-c/rok	1970						
	dni nom +3 niedz.	stawka 117 zł./ dn.	Karta górnika 9,60 zł./dn.	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek
styczeń	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
luty	27	3 159	259,20	351	333,33	210,60	4 313,13
marzec	28	3 276	268,80	351	333,33	218,40	4 447,53
kwiecień	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
maj	27	3 159	259,20	351	333,33	210,60	4 313,13
czerwiec	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
lipiec	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
sierpień	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
wrzesień	29	3 393	278,40	351	333,33	226,20	4 581,93
październik	30	3 510	288,00	351	333,33	234,00	4 716,33
listopad	28	3 276	268,80	351	333,33	218,40	4 447,53

grudzień	27	3 159	259,20	351	333,33	210,60	4 313,13
Ogółem							54 042,36

M-c/rok	1971						
	dni nom +3 niedz.	stawka 117; 118 zł/ dn.	Karta górnika 9,60; 11,40 zł./dn.	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek
styczeń	28	3 276	268,80	351	358,33	218,40	4 472,53
luty	27	3 159	259,20	351	358,33	210,60	4 338,13
marzec	30	3 510	288,00	351	358,33	234,00	4 741,33
kwiecień	28	3 276	268,80	351	358,33	218,40	4 472,53
maj	28	3 276	268,80	351	358,33	218,40	4 472,53
czerwiec	28	3 276	268,80	351	358,33	218,40	4 472,53
lipiec	29	3 422	330,60	354	358,33	228,13	4 693,06
sierpień	29	3 422	330,60	354	358,33	228,13	4 693,06
wrzesień	29	3 422	330,60	354	358,33	228,13	4 693,06
październik	29	3 422	330,60	354	358,33	228,13	4 693,06
listopad	28	3 304	319,20	354	358,33	220,27	4 555,80
grudzień	28	3 304	319,20	354	358,33	220,27	4 555,80

Ogółem							54 853,43
--------	--	--	--	--	--	--	-----------

M-c/rok	1972						
	dni nom +3 niedz.	stawka 118 zł./ dn.	Karta górnika 11,40 zł./dn.	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek
styczeń	28	3 304	319,20	354	366,67	220,27	4 564,14
luty	28	3 304	319,20	354	366,67	220,27	4 564,14
marzec	30	3 540	342,00	354	366,67	236,00	4 838,67
kwiecień	27	3 186	307,80	354	366,67	212,40	4 426,87
maj	29	3 422	330,60	354	366,67	228,13	4 701,40
czerwiec	28	3 304	319,20	354	366,67	220,27	4 564,14
lipiec	28	3 304	319,20	354	366,67	220,27	4 564,14
sierpień	30	3 540	342,00	354	366,67	236,00	4 838,67
wrzesień	29	3 422	330,60	354	366,67	228,13	4 701,40
październik	29	3 422	330,60	354	366,67	228,13	4 701,40
listopad	28	3 304	319,20	354	366,67	220,27	4 564,14
grudzień	26	3 068	296,40	354	366,67	204,53	4 289,60
Ogółem							55 318,71

M-c/rok	1973						
---------	------	--	--	--	--	--	--

	dni nom +3 niedz.	stawka 118 zł./ dn.	Karta górnika 15; 20%	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dodatek 20 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek
styczeń	28	3 304	495,60	354	366,67	220,27	4 740,54
luty	28	3 304	495,60	354	366,67	220,27	4 740,54
marzec	30	3 540	531,00	354	366,67	236,00	5 027,67
kwiecień	27	3 186	477,90	354	366,67	212,40	4 596,97
maj	29	3 422	513,30	354	366,67	228,13	4 884,10
czerwiec	28	3 304	495,60	354	366,67	220,27	4 740,54
lipiec	28	3 304	660,80	354	366,67	220,27	4 905,74
sierpień	30	3 540	708,00	354	366,67	236,00	5 204,67
wrzesień	29	3 422	684,40	354	366,67	228,13	5 055,20
październik	29	3 422	684,40	354	366,67	228,13	5 055,20
listopad	28	3 304	660,80	354	366,67	220,27	4 905,74
grudzień	26	3 068	613,60	354	366,67	204,53	4 606,80
Ogółem							58 463,71

M-c/rok	1974							
	dni nom +3	stawka 118; 140 zł./ dn.	Karta górnika 20%; 23,60 x 100%	dod 100% za	Kwota m-czna deputatu	dod. 10% za II zm.	dodatek 20; 30 % za 1/3	zarobek

	niedz.			niedz	węgl.		czasu pracy w nocy	
styczeń	29	3 422	513,30	354	366,67		228,13	4 884,10
luty	27	3 780	567,00	420	366,67		252,00	5 385,67
marzec	29	4 060	684,40	420	366,67		270,67	5 801,74
kwiecień	28	3 920	660,80	420	366,67		261,33	5 628,80
maj	29	4 060	684,40	420	366,67		270,67	5 801,74
czerwiec	27	3 780	637,20	420	366,67		252,00	5 455,87
lipiec	29	4 060	684,40	420	366,67		270,67	5 801,74
sierpień	30	4 200	708,00	420	366,67		280,00	5 974,67
wrzesień	28	3 920	660,80	420	366,67		261,33	5 628,80
październik	30	4 200	1 416,00	420	366,67	140,00	420,00	6 962,67
listopad	28	3 920	1 321,60	420	366,67	130,67	392,00	6 550,94
grudzień	26	3 640	1 227,20	420	366,67	121,33	364,00	6 139,20
Ogółem								70 015,94

M-c/ rok	1975									
	dni nom +3 niedz.	dni przód k 148zł	dni poza przodk 136 zł	Razem zarobek	Karta górnika 26,00; 23,20 x 100%	dod 100% za niedz	Kwota m-czna deputatu węgl.	dod. 10% za II zm.	dodatek 30 % za 1/3 czasu pracy w nocy	zarobek

styczeń	29	29	0	4 292	1 508,00	444	366,67	143,07	429,20	7 182,94
luty	27	27	0	3 996	1 404,00	444	366,67	133,20	399,60	6 743,47
marzec	28	28	0	4 144	1 456,00	444	366,67	138,13	414,40	6 963,20
kwiecień	29	29	0	4 292	1 508,00	444	366,67	143,07	429,20	7 182,94
maj	28	28	0	4 144	1 456,00	444	366,67	138,13	414,40	6 963,20
czerwiec	28	28	0	4 144	1 456,00	444	366,67	138,13	414,40	6 963,20
lipiec	29	29	0	4 292	1 508,00	444	366,67	143,07	429,20	7 182,94
sierpień	29	29	0	4 292	1 508,00	444	366,67	143,07	429,20	7 182,94
wrzesień	29	29	0	4 292	1 508,00	444	366,67	143,07	429,20	7 182,94
październik	30	30	0	4 440	1 560,00	444	366,67	148,00	444,00	7 402,67
listopad	27	13	14	3 828	1 325,60	432	366,67	127,60	382,80	6 462,67
grudzień	27	13	14	3 828	1 325,60	432	366,67	127,60	382,80	6 462,67
Ogółem										83 875,77

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce krajowej kształtuje się w następujący sposób:

Lp	ROK	Łączne wynagrodzenie	Przeciętne wynagrodzenie	stosunek łącznego wynagr. do przeciętnego
1	1968	10 302,98	25 272,00	40,77
2	1969	51 235,96	26 088,00	196,40
3	1970	54 042,36	26 820,00	201,50
4	1971	54 853,43	28 296,00	193,86
5	1972	55 318,71	30 108,00	183,73
6	1973	58 463,71	33 576,00	174,12
7	1974	70 015,94	38 220,00	183,19
8	1975	83 875,77	46 956,00	178,63
9	1976	100 427,00	51 372,00	195,49
10	1977	119 092,00	55 152,00	215,93
11	1978	110 885,00	58 644,00	189,08
12	1979	164 667,00	63 924,00	257,60
13	1980	188 577,00	72 480,00	260,18
14	1981	220 851,00	92 268,00	239,36
15	1982	327 532,00	139 572,00	234,67
16	1983	491 727,00	173 700,00	283,09

17	1984	540 004,00	202 056,00	267,25
18	1985	789 182,00	240 060,00	328,74
19	1986	859 302,00	289 140,00	297,19
20	1987	1 128 248,00	350 208,00	322,17
21	1988	1 892 297,00	637 080,00	297,03
22	1989	6 697 904,00	2 481 096,00	269,96
23	1990	32 156 755,00	12 355 644,00	260,26
24	1991	44 204 709,00	21 240 000,00	208,12
25	1992	85 818 575,00	35 220 000,00	243,66
26	1993	117 805 100,00	47 940 000,00	245,73
27	1994	153 033 900,00	63 936 000,00	239,35
28	1995	9 071,87	8 431,44	107,60

Wynagrodzenie ubezpieczonego z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem wynagrodzenia po nabyciu uprawnień emerytalnych w 1995 r. w stosunku do średniego wynagrodzenia w kraju kształtuje się następująco:

Lp	ROK	Łączne wynagrodzenie	Przeciętne wynagrodzenie	stosunek łącznego wynagr. do przeciętnego
1	1969	51 235,96	26 088,00	196,40
2	1970	54 042,36	26820,00	201,50
3	1977	119092,00	55 152,00	215,93

4	1979	164667,00	63 924,00	257,60
5	1980	188577,00	72 480,00	260,18
6	1981	220851,00	92 268,00	239,36
7	1982	327532,00	139 572,00	234,67
8	1983	491727,00	173 700,00	283,09
9	1984	540004,00	202 056,00	267,25
10	1985	789182,00	240 060,00	328,74
11	1986	859302,00	289 140,00	297,19
12	1987	1 128 248,00	350 208,00	322,17
13	1988	1 892 297,00	637 080,00	297,03
14	1989	6 697 904,00	2 481 096,00	269,96
15	1990	32 156 755,00	12 355 644,00	260,26
16	1991	44 204 709,00	21 240 000,00	208,12
17	1992	85 818 575,00	35 220 000,00	243,66
18	1993	117 805 100,00	47 940 000,00	245,73
19	1994	153 033 900,00	63 936 000,00	239,35
20	1995	9 071,87	8 431,44	107,60
SUMA WSKAŹNIKÓW	4 975,79%			
WSKAŹNIK WYSOKOŚCI	248,79%			

PODSTAWY WYMIARU		
-----------------------------	--	--

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; aktach osobowych ubezpieczonego; zezna ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 19 grudnia 2018 r. (k.61); opinii sądowej sporządzonej przez biegłego J. C. (2) z dnia 2 marca 2019 r. (k.66-79).

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii sądowej sporządzonej przez biegłego J. C. (2). Biegły w sposób fachowy i rzetelny odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okres nieudokumentowany w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz przepisy branżowe, a następnie obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem zarobków po przyznaniu świadczenia emerytalnego. Do obliczeń uwzględnił wyłącznie te składniki, co do których nie ma wątpliwości, że ubezpieczony je otrzymywał, a więc wynagrodzenie zasadnicze, Karta Górnika, deputat węglowy, dodatek za pracę w niedziele (od 1 października 1968 r.), dodatek za pracę na zmianie nocnej w wymiarze 1/3 etatu (od 10 % do 30%), dodatek za pracę na II zmianie (10% od 1 października 1974 r.). Innych składników słusznie nie uwzględniono, gdyż nie ma dowodów na to, że ubezpieczony je otrzymywał. Otrzymany wskaźnik okazał się niższy niż 250% i wyniósł 248,79%.

Odnosząc się natomiast do podniesionych przez ubezpieczonego zarzutów do ww. opinii to w pierwszej kolejności należy wskazać, że biegły sporządził opinię tylko i wyłącznie w oparciu o pewne składniki wynagrodzenia, które bez wątplenia otrzymywał ubezpieczony. Obliczenia zostały dokonane w oparciu o obowiązujące wówczas przepisy, w tym przepisy branżowe, zgromadzoną w sprawie dokumentację, w tym dokumentację osobową oraz zeznania ubezpieczonego. Twierdzenia ubezpieczonego, że do obliczeń powinny zostać uwzględnione Barbórki, 13-stki i 14-stki są całkowicie bezpodstawne, ponieważ w odtwarzanym okresie nie stanowiły one podstawy wymiaru składek.

Organ rentowy nie wniósł zarzutów do obliczeń dokonanych przez biegłego.

W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2017.1383 j.t.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r.

w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412). Rozporządzenie to w § 21 pkt 1 przewiduje, iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Powyższy przepis zakłada istnienie optymalnych warunków, tj. wymaga, by zachowała się dokumentacja płacowa pracodawcy. Natomiast w sytuacji, gdy nie zachowała się stosowna dokumentacja płacowa, wysokość zarobków może być ustalona na podstawie dokumentacji zastępczej z akt osobowych pracownika (np. umów o pracę, angaży, wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz innych pism dotyczących zatrudnienia, które zawierają informacje o wynagrodzeniu), a także zeznań świadków.

W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., sygn. akt II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., sygn. akt I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257). Niemniej jednak zarobki za poszczególne lata muszą być wykazane w sposób niebudzący wątpliwości, w ściśle określonej kwotowo wysokości. Nie jest natomiast możliwe przeliczenie wysokości emerytury w oparciu o hipotetyczne lub uśrednione wysokości zarobków. Zatem – jak już to wskazano wcześniej - kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać udowodniona w sposób bezwzględny.

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego J. C. (2) który odtworzył wynagrodzenie otrzymywane przez ubezpieczonego za lata 1968-1975, a następnie obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w najkorzystniejszym wymiarze. Mając na uwadze przepisy branżowe, dokumentację pracowniczą oraz zeznania ubezpieczonego, w opinii tej do obliczeń zostały uwzględnione tylko te składniki, co do których nie ma wątpliwości, iż ubezpieczony je otrzymywał, tj. wynagrodzenie zasadnicze, Karta Górnika, deputat węglowy, dodatek za pracę w niedziele (od 1 października 1968 r.), dodatek za pracę na zmianie nocnej w wymiarze 1/3 etatu (od 10 % do 30%), dodatek za pracę na II zmianie (10% od 1 października 1974 r.). Innych składników słusznie nie uwzględniono, gdyż nie ma dowodów na to, że ubezpieczony je otrzymywał. Obliczony w ten sposób wskaźnik okazał się niższy niż 250% i wyniósł 248,79%. Z kolei wynagrodzenie za pozostałe okresy wynika wprost z druków rp-7, które znajdują się w aktach sprawy. Inne składniki nie zostały uwzględnione do obliczeń, ponieważ w aktach sprawy nie ma dowodów na to, że ubezpieczony je otrzymywał. Z kolei 13 –stki, 14-stki i Barbórka w spornym okresie nie stanowiły podstawy wymiaru składek, w związku z czym nie mogły być uwzględnione w wyliczeniach.

Reasumując, skoro wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%, to ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do ponownego przeliczenia pobieranej przez niego emerytury z zastosowaniem art.110a ustawy, to jest z uwzględnieniem podstawy wymiaru wyliczonej na nowo zgodnie z art.15 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater